

YİĞİT HAYVANAT BAHÇESİNDE

Güneşli bir yaz sabahı heyecanla uyandım. Tarih 18 Ekim benim doğum günüm. Babam bugün için ailecek hayvanat bahçesine gideceğimizi söylemişti. Hızlıca kahvaltımı yaptım ve kendime küçük bir çanta hazırladım. Hep birlikte heyecanla yola çıktık.

Darıca Hayvanat Bahçesine gelmiştik. Daha öncede hayvanat bahçesine gitmiştim fakat burası kadar büyük olanı görmemişim. İlk girişte zebralar karşıladı bizi. Parlak, siyah beyaz çizgili tüyleriyle gözlerimi kamaştırmışlardı. Onlarda bizim gibi dört kişilik bir aileydi. Sırada Madagaskar'ın lemurları, sarı kocaman gözleriyle bana bakıyorlardı. Ağacın dalında asılı olan lemurun kuyruğu çok uzun ve zebra gibi siyah beyaz renkti. İşte şimdi yırtıcı bir puma fakat o da ne! Hiç durmadan dönüyor kendi etrafında. Sıcaktan bunalmış, burada olmak onu üzüyor sanki. Biraz ileride penguenler; onlar buzullarda yaşamıyor muydu?

Nihayet gezimiz bitti ve eve dönüyoruz. Ama aklımda bir sürü sorular vardı. Babam beni düşünceli görünce;

- Yiğitciğim neyin var, benimle paylaşmak ister misin?
- Babacığım, bugün için teşekkür ederim. Hayvanat bahçesinde fark ettim ki bazı hayvanlar mutsuzdu, sanki oraya ait değillerdi, sende far ettin mi?
- Aslında haklısın oğlum. Hayvanlar doğasında özgürce hareket edip, yaşamalıdır. Her canlı sevgiyle ailesiyle kendi doğalarında yaşayabilmelidir. Onların hayatlarını olumsuz etkilemek insanlık dışıdır. Hayvanlar üzerinden para kazanarak çalışan sirkler, hayvanat bahçeleri onların nesillerini bitiriyor.

Babamın bu aydınlatıcı konuşmasından sonra, bir kişi olsam da elimden geleni yapacaktım. Hayvanat bahçelerine, sirkelere gitmeyecektim. Hatta barınaklardan hayvan sahiplenip, onlara ulaşabileceğim yerlere mamalar, su kapları bırakacaktım. Lütfen sizlerde hayvan dostlarımıza sahip çıkın. Biz bu Dünya'yı onlarla paylaşıyoruz. Onların bize, bizim onlara ihtiyacımız var unutmayalım.

Yiğit YILDIRIM

2/A

Yarışmada 1. oldu

HAYVAN SEVGİSİ PAMUK

Bir zamanlar küçük bir kasabada yaşayan Erva adında bir çocuk vardı. Erva, hayvanlara olan sevgisiyle tanınırdı. Arkadaşlarıyla kasabadaki kedileri ve köpekleri besler, onlarla akşama kadar oynar, eğlenirdi. Günlerden bir gün Erva bir kuş buldu. Bulduğu kuş yavru bir kuştı ve uçamıyordu. Erva kuşa yardım etmek isterken kuşu kediye kaptırdı. Erva çok sinirlenmişti. Oysa ki kedileri de çok seviyordu. İçindeki bu karışık duyguları nasıl çözeceğini bilemiyordu.

Bir anda koşmaya başladı. Kedi kaçıyor, Erva kovalıyordu. Erva bir şey fark etti. Kuşu yakalayan kedinin bir sürü yavrusu vardı. Yavrular aç olduğu için miyavlıyor, anne kedi onlara yemek arıyordu. Bu doğanın kanunuydu. Erva'nın içindeki karışık duygular üzüntüye dönüşmüştü. Şimdi bu kadar kediye yiyecek nereden bulacaktı? Erva arkadaşlarının yanına gitti. Onlara olanları anlattı. Herkes evden bulduğu yiyeceklerle kedileri beslemeye gittiler.

Kediler çok açtı. Buldukları yiyecekleri yediler. Erva içlerindeki beyaz kediye sahiplendi. Beyaz kedi artık ev kedisi ve ismi de Pamuk'tu. Pamuk ile Erva zamanla çok iyi iki dost olmuştu. Erva'nın babası bir gün eve gelemedi. Önemli bir işi çıkmış olmalıydı. Erva yatağında sessizce ağlarken Pamuk patisiyle Erva'nın göz yaşlarını silmeye çalışıyordu. Erva yıllar sonra bile Pamuk'unu hatırlıyor, onu çok seviyordu. Onlar çok iyi iki dostlardı ve öyle kalmalıydılar...

Gerçek bir hayat hikayesidir.

Simay HAYKIR
2/E
Yarışmada 2. Oldu

MERAKLI YILDIZ

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde meraklı mı meraklı bir Yıldız varmış. Gökyüzündeki bu Yıldız her gün yeryüzünü izlemiş. Meraklı Yıldız'ın ışığı pasparlakmış. Dünya'da gördüğü bazı parlak ışıklar dikkatini çekmiş. Bu kendinden bile parlak olan ışıklar da neyin nesiymiş?

Bir gün içtenlikle ışığı görmek için bir dilek dilemiş. Tatlı bir uykuya dalmış ve rüya görmeye başlamış. Rüyasında yeryüzüne inmiş, merak ettiği o ışığa doğru ilerlemiş. Hayretle izliyormuş. İnsanların, hayvanlara yardım etmesine şahit olmuş. Birçok insan, bu masum hayvanları koruyor, üşümesin diye yuva yapıyor, dışarıya su ve yiyecekler koyuyormuş. Etrafa yayılan bu parlaklık ise karşılıksız yapılan iyilik ve sevginin yansımasıymış. Meraklı Yıldız olup bitenler karşısında çok etkilenmiş, bir anda uykusundan uyanmış. Bunun sadece rüya olmadığını, dileğinin de gerçekleştiğini anlamış. Yıldız, gördüğü bu olaylar karşısında kendine bir söz vermiş. Artık o da hayvanlar için insanlara yardım edecekmış.

Yine bir gün Meraklı Yıldız gökyüzünden yeryüzüne bakarken, ormanda kaybolmuş bir köpek yavrusu görmüş. Yıldız, yavru köpeğin üşüdüğünü ve acıktığını fark etmiş. "Bir şeyler yapmalıyım." diye düşünmüş. Yıldız ışığını yayarak en yakın yerdeki bir çocuğun dikkatini çekmeyi başarmış. Çocuk, Yıldız'ın parladığı yöne doğru gitmiş. Yavru köpeği bulmuş ve alıp evine götürmüş. Ona güzelce bakmış, karnını doyurmuş, sıcak bir yuva hazırlamış. Yıldız'ın ışığı çocuğa, hayvanlara yardım etmenin önemini öğretmiş. Çocukta diğer insanlar gibi hayvanlara sevgiyle yaklaşp, pırıl pırıl ışık saçar olmuş.

Meraklı Yıldız, insanların hayvanlara sevgi göstermesinden dolayı çok ama çok mutlu olmuş. Bu sevginin her yere yayılması için bir dilekte daha bulunmuş.

Hira Ece ALTINTOP

2/D

Yarışmada 3. oldu